

Den ærede Minister sagde, at man ved at vedtage disse Forslag vilde fuldstændig omstøbe Loven, eller, som han ogsaa udtrykte sig, gribe forstyrrende ind i hele Lovens Bygning. Det forekommer mig nu, at dette just ikke er ganske rigtigt. De Forandringer, som foreslaaes i vore tre første Forslag, gaae, som det lettelig vil sees, i det Væsentlige kun ud paa at sætte en Paragraph istedetfor Lovforslagets § 2 og dernæst at flytte Lovforslagets §§ 8 og 9, med nogle mindre Ændringer, ind mellem §§ 2 og 3; dette kan efter min Mening just ikke siges at være en væsentlig Omstøbning af Loven. Men det er jo forresten heller ikke det, som det kommer an paa, om det er en større eller mindre Omstøbning; Spørgsmaalet er, om der er Grund til at foretage en saadan Forandring i Formen. Er det iøvrigt kun en Forandring i Formen, tør det vel ogsaa antages, at det høie Landsting ikke paa en saadan blot formel Forandring vilde støtte nogen alvorlig eller uovervindelig Modstand mod Loven. Men som sagt, Spørgsmaalet er, om der er Grund til at foretage en saadan formel Forandring. Den ærede Minister udtalte nu vel, at man vilde kunne opnaae det Væsentlige af, hvad der i Realiteten tilsigtes fra Forslagsstillernes Side, ved at foretage forskellige af ham nærmere paaviste Forandringer i enkelte af Paragrapherne; han yttrede saaledes, at man, hvad Nr. 1 angaaer, kunde naae det Væsentlige ved i Lovforslagets § 8 at gjøre en Tilføining, hvor der tales om Borgmesterens Bestikkelse af Kongen, nemlig den, at dette kun gjælder, indtil en almindelig Omordning af Rets- og Administrationsforholdene har fundet Sted. Maatte jeg bemærke hertil, at medens den forandrede Affattelse af § 2 tillige tilsigter at udtale, hvad der er Hovedtanken i hele Loven, nemlig at Bestyrelsen af Communens Anliggender skal være hos Byraadet under Statens Tilsyn, hvilket vi have fundet det rigtigt at markere strax i Begyndelsen af Loven, er der efter Lovforslaget, som det foreligger, først Tale derom i § 13. Dernæst sagde den ærede Minister, at man kunde foretage en Forandring i § 12 derhen, at det ikke skulde være nødvendigt, at Borgmesteren, med eller uden Raadmænd, skulde have Sæde i de staaende Udvalg,

som Communalbestyrelsen maatte nedsette til Forvaltningen af enkelte Grene af de kommunale Anliggender, og endelig spøiede han til, at man i § 8 kunde gjøre den Forandring, at det ikke skulde være Vedtægten, der skulde bestemme, om der skulde være særlige Magistratspersoner foruden Borgmesteren, men at det skulde staae Byraadet frit for i hvert enkelt Tilfælde at afgjøre det. Dermed ere imidlertid ikke alle Uoverensstemmelser fjernede. Der bliver jo nemlig det Punkt tilbage, som jeg tillod mig sidst at fremhæve, at det efter vor Mening ikke kan siges at være i sin Orden, at der kan stables disse saakaldte middelbart valgte Byraadsmedlemmer, eller med andre Ord, at det skulde staae i Byraadets Magt ved at vælge Raadmænd udenfor sin egen Midte at tilbeibringe en Forøgelse af Byraadsmedlemmernes Antal endogsaa i en saadan Grad, at det i mange Tilfælde vil kunne blive de saaledes middelbart valgte Byraadsmedlemmer eller Raadmænd, der komme til at afgjøre, hvor Majoriteten i et enkelt Møde skal falde hen. Den høitærede Minister yttrede vel, at det havde været ham overraskende, at jeg, og da formeentlig ogsaa de andre Forslagsstillere, havde udtalt os for at gjøre en Forandring i den Retning, at de udenfor Byraadets egen Midte valgte Raadmænd skulde ligefrem have Sæde og Stemme i Byraadet; men herfor har jeg ikke udtalt mig, og det er ingenlunde min Mening, at det vilde være rigtigt at gjøre noget Saadant. Det er fremdeles min Mening, at det er urigtigt at overlade Byraadet Myndighed til at stable særegne Borgerrepræsentanter. Jeg mener fremdeles, at det er Borgerne selv, som skulle vælge deres Repræsentanter, og at det ikke er Byraadet, som skal vælge dem. Men jeg sagde rigtignok, at, om man ogsaa skulde mene, at der var Grund til at gjøre en Forandring i dette Punkt, vilde en saadan Forandring kunne gjøres ved en Tilføielse til en enkelt Paragraph uden iøvrigt at gribe forstyrrende ind i den Ordning af Stoffet, som vi af andre Grunde vilde ansee for heldig, og jeg havde derved navnlig for Øie, at det vel var muligt, at det ad Erfaringens Vej praktisk kunde vise sig, at der i enkelte større Byer kunde være Trang til en Forandring paa dette Punkt, og at der for disse Byers Vedkommende da maa-